Gober
Bz 15/2/73

17 Januarie 1973
Bridgeport. –

Dragă Domnule Hoffotă,

Scrim cu oarecare întârziere din motive neprevăzute. – Când m'am întors din Europa înainte de Crăciun, am adus cu mine o afurisită gripă, („Landau flu"), care mi-a luat aproape două săptămâni, până am răpus-o complet. –
Reluându-mi activitatea la universitate după anul nou, a trebuit, mai întâi, să rezolv un teanc de lucrări și corespondență academică, ce se acumulase în lipsa mea, de aproape două luni. – Astfel că abia acum pot sta de vorbă prin scris, mai pe îndelete, cu prietenii buni și cu compatrioții, care stau fără șovăire pe linia românească adevărată. –
La înapoierea mea în Statele Unite am fost șocat de vestea tristă a pierderii din viață a lui Vasile Posteucă. – Îmi scriseseși la începutul lunei Octombrie că este bolnav și că va avea nevoie de operație. – Dar nu mi-am putut închipui că se va pierde cu totul, în mai puțin de două luni de zile! – Pentru Românism și pentru lupta de rezistență din exil, moartea prematură a lui Vasile Posteucă înseamnă o pierdere ireparabilă. – Talentul lui și puterea lui de muncă nu pot fi înlocuite. Ani de zile, aici în refugiu, vorba și sensul lui au răsunat cutremurător pentru libertatea și dreptatea neamului

românesc. – La și clopotul lui Buga dela Mânăstirea Putna, care suna alarma dealungul și dealatul țării Moldovei, când dușmanii invadau frontierele, – vocea lui Vasile Posteucă n'a contenit o clipă în a denunța primejdia comunistă și invazia sovietică. – Dumnezeu să-l așeze între cei drepți, iar exemplul lui să ne servească de pildă, în îndeplinirea datoriei noastre supreme față de țară! –

Mulțumesc călduros pentru grija de a-mi trimite tot timpul, materialul informativ, atât de bogat și variat. – In felul acesta, am putut să mă pun la curent cu multe fapte și evenimente importante, ce au avut loc în timpul lipsei mele de pe continentul american. –

Mi-a părut rău că nu l-am putut întâlni pe d-l Seitan atunci când a vizitat pe compatrioții macedoneni din Bridgeport. – M'am bucurat că a fost ales în Consiliul Conducător, căci este un element de elită și un neostenit luptător pentru cauza românească. – Îi urez succes în marea și greaua misiune ce i s'a încredințat. –

Călătoria mea în Europa de Vest a durat mai bine de șase săptămâni, și a fost interesantă și utilă, atât academic cât și național-românesc. – Am vizitat școli înalte de inginerie în Italia, Elveția, Germania de Vest și Franța, – unde m'am informat asupra metodelor lor de educație, – cursuri speciale și instalații de laboratoare, – și am putut face comparații interesante cu sistemul american de învățământ technic superior. – Aceste vizite au avut un caracter oficial, fiind însărcinat de Universitatea

din Bridgeport, să fac aceste studii comparative.– Am fost bine primit în aceste Universități technice europene, care confirmă cordialitatea ce există între învățământul superior din cele două continente.–

Desigur, în paralel cu această activitate profesională, m'am ocupat de problemele românești.– Am căutat să stau de vorbă cu cât mai mulți Români refugiați, și mai ales din cei veniți din țară în ultimii ani.– M'a interesat părerile acestor exilați de dată recentă, și m'am informat dela ei, de multe aspecte ale stărilor actuale din țară.– Am întâlnit și vechi refugiați, printre care mulți sunt deja cunoscuți ca activi în lupta de rezistență din exil.

Acolo, în Europa, din cauza distanțelor mai mici, refugiații au un contact mai strâns și mai susținut.– Aici, în America, depărtările sunt mari între comunitățile românești, și deaceia contactul se face mai ales la ocazii festive, și mai mult între „leaderi", decât între popor.– In Europa de Vest, informațiile din țara sunt mai multe și mai proaspete, iar contactul cu țara este mai ușor și mai strâns.– In acest fel, pot spune că exilul din Europa este mai aproape de realitățile actuale, și în consecință, preconizează soluții practice, în lupta de eliberare.– Am reținut în deosebi, o părere aproape unanimă asupra necesității urgente de a se constitui în exil un front unitar de luptă contra comuniștilor din țară.– In special cei noui veniți, nu pot înțelege și admite fragmentarea actuală a exilului în grupuri

disparate, care luptă fiecare separat împotriva unui dușman comun. – Desigur, aceste păreri vin dela „popor", adică dela tot felul de oameni, cu pregătire mai înaltă sau mai modestă, dar care n'au ajuns să fie cunoscuți ca „leaderi", printr'o activitate publică, de un gen oarecare. – Aceasta este: „Vox Populi!" – Rămâne ca „leaderii" actuali să găsească formula și mijloacele pentru ca unitatea în luptă să fie realizată, cât mai curând. – Dacă nu vor face-o, acești „leaderi" riscă să rămână izolați de masa celor mulți, și fiecare în turnul lor de fildeș, să devină o ficțiune reprezentativă, cu fața la trecut și întorcând spatele realităților prezente și viitoare. –

Am stat de vorbă și cu unii din acești „leaderi", dar impresia mea este că sunt legați prea mult de convingerile lor ideologice și politice, ca să se poată ridica până la sinteza supremă a luptei românești actuale: „Un singur dușman, un singur front de luptă". – Cum realitatea este totdeauna mai puternică decât intențiile bune, dar nepractice, sper că nu va trece mult timp până când și cei mai refractari, vor vedea care este adevărata soluție în lupta românească de astăzi și de mâine, până la victoria finală: eliberarea țării și reinscăunarea independenții naționale. –

În această privință, n'am luat nici o inițiativă definită, ci am ajuns doar să-mi înfățișez care ar fi soluțiile practice și posibile. – Asupra acestora va trebui să vorbim mai pe larg, când ne vom întâlni, sper cât mai curând.

Articolul pentru Badia Gârneață era aproape gata, când mi-a căzut în mână articolul din „Țara și Exilul", și numărul din „Orientări" cuprinzând cuvântarea inedită a lui Gârneață la Consiliul Legionar din 1958.– Acest document extrem de important, cu totul nou pentru mine, mă obligă să introduc în articolul pregătit de mine, anumite schimbări de perspectivă și prezentare.– Așa că am nevoie încă de puțin timp pentru această prelucrare.–

Am luat cunoștință cu multă satisfacție despre neobosita și neîntrerupta activitate culturală, patriotică și anticomunistă, ce desfășurați cu atâta entuziasm la Toronto și în alte părți din Canada.– Desigur Hatmanul este totdeauna în fruntea lor, așa cum se cuvine, căci nu degeaba, așa cum spunea Vasile Alexandri, – „ai schimbat porecla în renume".–

Alăturat trimit un mic cec pentru ajutorarea Prof. Nicolae Cimdu, care se află în grea suferință.– Aș fi subscris mai mult, dar acum, după călătoria mea destul de lungă, mijloacele mele s'au redus destul de simțitor.–

Închei cu rugămintea să transmiteți Doamnei Emma omagiile mele cele mai alese și micului Hatman toată dragostea mea.–

Cu întreagă prietenie și românești sentimente,

George P. Botoșani.–